

Op 16 februari 1979 zag ons lid Bertus Nijhof op een voerplaats op het ijs van het Winschoterdiep bij Hoogezand 3 Grote Trappen tussen de Meerkoeten. Eén exemplaar had pluimen op de kop en blauwerige wangen dan de twee andere vogels; waarschijnlijk dus 1♂ en 2♀♀. De Trappen waren erg schuw en vlogen dadelijk op, maar streken 500 m verder weer neer op de wal. Nijhof was getipt door de heer Buist uit Hoogezand, boswachter van het bos bij Westerbroek. De heer Buist zou op verschillende dagen op bovengenoemde plek Grote Trappen gezien hebben, maximaal 5. Nijhof heeft na 16 februari de plek nog herhaaldelijk bezocht zonder opnieuw Grote Trappen te zien.

Op 17 februari 1979, kort na de periode van zware sneeuwstormen op 13/14 februari, vond de zoon van de familie Huitsing te Smeerling (gem. Onstwedde), in de buurt van hun woning een strek vermagerde Grote Trap, een ♀. De vogel zat daar onder het ijs en de snavel was dichtgevroren. Het verzwakte dier werd meegenomen naar huis waar het op 21 februari stierf zonder nog gegeten te hebben. De vogel is afgestaan aan het Natuurhistorisch Museum te Groningen (bravo!). Het gewicht van de vogel was 2300 gram. Andere gegevens zullen ons nog worden verstrekt na sectie en preparatie (med. Koos Balkema, Natuurhistorisch Museum).

Op 8 maart vermeldde Dr. Fop I. Brouwer voor de RONO het voorkomen van Grote Trappen bij het Schildmeer en in de Onnerpolder. Verkenning van beide gebieden door respectievelijk Jan Glas en Egbert Boekema leverde niets op. Wel kon de waarnemer van de vogels bij het Schildmeer (de heer Draaijer) worden opgespoord; niet die van de Onnerpolder. De heer Draaijer, Meerweg 30, Overschild, woont al 70 jaar in een alleenstaande woning aan de noordkant van het Schildmeer. Jan Glas heeft de heer Draaijer bezocht en ik heb telefonisch contact met hem gehad. Op 28 februari zag hij op 200 m afstand vanuit zijn woning 12 grote vogels, die hij nog nooit eerder gezien had. Het leken wel Struisvogels en ze waren zo groot als schapen. De vogels liepen te grazen op een plek waar de sneeuw was weggeblazen en gras boven de sneeuw uitstak. Twee exemplaren, die aanvankelijk in de sneeuw lagen, bleken toen ze gingen staan, iets kleiner te zijn dan de andere vogels. Glutz von Blotzheim (1973) vermeldt het voorkomen van Grote Trappen in de winter in groepen die overwegend uit één sexe bestaan. Misschien betrof deze groep dus 10 ♂♂ en 2 ♀♀. De vogels hebben enkele uren ter plaatse vertoefd en zijn toen in westelijke richting weggevlogen. Verdere details kon de heer Draaijer ons niet mededelen. Dr. Brouwer, met wie de heer Draaijer telefonisch contact opnam, dacht uit de beschrijving op te maken met Grote Trappen te doen te hebben; een konklusie die mij aannemelijk lijkt gezien de aanwezigheid van Grote Trappen in de voorafgaande weken bij Hoogezand en in Oost Groningen.

Ook in Drenthe en in de Flevopolders zijn Grote Trappen gezien. Er is dus blijkbaar een invasie geweest. Deze westwaarts gerichte invasies vanuit het Midden Europese broedgebied treden vooral op in winters waarin verschillende periodes met strenge vorst en sneeuw elkaar opvolgen.

Ook in 1970 was er een invasie; toen werden op 8 maart 4 exemplaren in de Onnerpolder waargenomen (De Nederlandsche Jager 75: 189 en Limosa 44: 65).

Adres: Rijksstraatweg 305
Haren
050-346826